

Ög 148. Furingstads kyrka.

Pl. 77.

Litteratur: T. Hederström, Brev till E. Brate ²⁵/₆ 1891 (ATA); S. B. F. Jansson, Granskningsprotokoll 1946 (Runverket).

Stenen står rest på planen 12 m. SV om kyrkogårdsmurens SV hörn, 9 m. norr om vägen förbi kyrkan. Inskriftens bägge stungna e äro säkra, läsningen överhuvudtaget fullt säker.¹⁸

Inskrift:¹⁹

: hlga : resti : stein : pasi : ftir : asmut : sun : sin :
           5   10   15   20   25   30

»Helga reste denna sten efter Åsmund, sin son.»

Plansch 77a. Ög 148. Furingstads kyrka. Foto Nordén 1938.
 [Jansson skriver 1947: En runa retuscherad. Duger]

Ög 149. Furingstads prästgård, nu vid kyrkan.

Pl. 77.

Litteratur: T. Hederström, Brev till E. Brate ²⁵/₆ 1891 (ATA); A. Nordén, Skrivelser till Riksantikvarien ¹¹/₈ 1930, dnr 3064/30 (och 3147/30), ²⁶/₈ 1930, dnr 3241/30 och ¹⁸/₇ 1938, dnr 2780/38 (och 4495/38) (ATA); G. Olson, Rapport till Riksantikvarieämbetet ¹⁵/₄ 1942, dnr 1560/42 (ATA); S. B. F. Jansson, Granskningsprotokoll 1946 (Runverket).

Avbildningar: G. Olson, Foton a.a. dnr 1560/42 (ATA).

¹⁸ Jansson skriver i sitt granskningsprotokoll 1946: »Inskriften djupt och tydligt huggen och överallt fullt säker. Stenen står 12 m SV om kyrkogårdsmurens sydvästra hörn, 9 m N om vägen.» Och i sitt PM 1947 skriver Jansson: »Mina uppgifter införda.»

¹⁹ Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr]. och ö[öfers]. utgår.

De bägge brottstyckena av runstenen, som Brate hade låtit forsla till kyrkan och ställt mot kyrkogårdsmuren, sammansattes hösten 1941 och restes utanför kyrkogårdsmurens södra port till höger om denna. Stenens h. 1,66 m. och br. 1,27 m.

Inskrift:²⁰

... **ḡ**un : auk : sikstain : raisþu : iftir : hrulf : faþur : sin : ...ain : þonsi
                   5   10   15   20   25   30   35   40   45

»Håkon(?)²¹ och Sigsten reste efter Rolf, sin fader, denna sten.»

Till läsningen: Snett över r. 21:s mitt går en kort och smal skåra, dock alltför obetydlig för att kunna tagas som bst till en **α**-runa. Möjligen kan den tagas som bevis för att ristaren velat teckna ett stunget i — jag är dock tveksam härvidlag. Brate har ävenledes tvekat (vid analysen uppför han ordet som »iftir, första i och **Ṛ** äro skadade», men vid transkriptionen som **eftir**).^{22, 23}

Plansch 77b. Ög 149. Furingstads prästgård, nu vid kyrkan. Foto Nordén 1942.

²⁰ Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr.], och ö[vers.], utgår.

²¹ Nordén skriver »(Hå)kon», det har i utgåvan redigerats till »Håkon(?)» i enlighet med Brate.

²² I Janssons granskningsprotokoll från 1946 till en äldre version av Nordéns manus står: 1 **k** bör väl ha prick under då hela hst och en del av bst ha gått förlorade? Sk efter 14 **n** är riktigt imålat. Den övre pricken finnes tydlig längre t.h. Den fördjupning som har fyllts i är naturlig. Något under mitten och t.v. om hst finnes en ojämn fördjupning, som säkert är naturlig. R. 21 har med all sannolikhet varit i och kan nog i läsningen återges så utan punkt under. Efter 38 **n** finnes sk (-). Skall införas i läsningen. Bst i 38 **n** går icke, som på Nordéns Pl. 20:1 [senare 77b], ihop med sk:s nedre punkt.

²³ Jansson skriver i PM 1947: På kopian [se planisch 77b] har mina rättelser införts!

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.